Csáki Márton

Michaux, a nyelv túsza

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 11. szám, 2018. március 14.

Henri Michaux: Ecuador. Fordította Juhász Katalin. Bozóthegyi Kiadó, Budapest, 2017, 150 oldal, 2900 Ft

Michaux élete végéig írta játékosan démonikus, baljós humorú, lidérces fantáziafutamait, a pusztán meghökkentő szó- és képalkotás módszertanát azonban sosem érezhette teljességgel kielégítőnek. Ettől is egyre távolabb került első nagyobb, 1927-es, eredetileg csak Ecuadorba tervezett, végül másfél éves dél-amerikai bolyongássá nyúló utazása alkalmával, de még inkább az 1930–1931-es távol-keleti útja során. Ahogy mondja magáról, „fura utazó” volt… az ecuadori útra csak költő barátja, Alfredo Gangotena unszolására vette rá magát. Nem valami különös nosztalgia hívta az országba, nem vonzotta az egzotikum, sem a kaland (noha volt benne része), mint mondjuk Cendrars-t, aki épp ugyanakkoriban járta a brazil vadont; nem ásta bele magát az idegen kultúrába, még a bennszülöttek sem érdekelték igazán.